

*melyet csupán egy utolsó lélegzés fúj le majd.
De addig nem tehetek mást, betűkben beszélek,
és ez bűnöm, szégyenem, s velem osztotok ebben:
ti sem tehetek mást, nyitjátok ezt az országot,*

*naponként, mint egy műhelyt, hivatalt, áruházat,
pedig idáig bomlik az a levegő és rohasztja
agyunkat, a szívünk izmait lassan meglazítja,
s a dörgések onnan hangzanak fel, mellkasunkból.*

*Tudjuk, lövészárkok hasítja ketté a századot és
a mai nap is felszállnak a repülők s újra lesznek
halottak, különböző tételekben — amíg én itt
énekelek és ragyogtatja a nyarat a péntek,*

*melyben kalapáltok, napoztok, és viccet meséltek.
Ránkített bűnökben élünk, melyekben lehetetlen így
létezni — de mégis a halottakkal, a harcok
Hamletjeivel vállalt és a jövővel cinkos közösség.*

PAKOZDY FERENC

NINCS

*nincs közöny nincs reménytelenség
csak remegés csak kénytelenség*

*a könnytől aki hol ki hol be
hol töhetetlen hol tehörbe*

*aztán ebbe is belefárad
a szív nem háborog nem árad*

*tovább csak fáj csak sorvad senyved
abban keres oltalmat enyhet*

*naplementében holdtöltében
árnyék nőttében viz tükrében*

*papsajtban pallérvioletben
délceg legényben karcsú lányban*

*egy messzi messzi dalban mintha
farkas magános farkas hívna*

*vagy egész farka menekülve
vagy harcolva de énekelve*

*fülemben hangok tiszta hangok
szememben arcok fényes arcok*

*csattogó fogak tüzes nyelvek
idegen lelkek rokon lelkek*

*haloványan dicső seregben
szerettem-e vagy nem szerettem*

SZÖKEVÉNY

szökevény rab
szökött katona
nincs honnan föllebbeznem
nincs hova

népszínmű rissz
rossz komédia
volt minden mendemonda
szófia

vak düh vak sors
vak ló volt az én
pegazusom vak téboly
vak remény

nem a nép nem
a történelem
ki játszott jaj mi történt
énvelem

hol volt hol nem
volt de valahogy

mégiscsak volt egy szűz hang
tisztá hang

volt bizony volt
egy hang bennem is
egy hang egyetlenegy hang
nem hamis

nem siralmas
ó bor új koré
nemes nemzetes minden
jámboré

az enyém a
tiéd az övé
mindenkié és mégis
senkié

volt egyszer hajh
volt nincs odavan
híre hamva se már csak
hege van

KASSAI KELEMEN JÁNOS

SORS

Itt tömör hóban megyek és az éji
fagy az én csontomba hasít
így tudom hát magamat és e fákat
így tudom a világ törvényeit

Ez én vagyok A hó engem temet
engem borít az est éltet a vér
az emlékek engem építenek
szavak tüskéje írja engem ér

Minden mi volt a sorsom Kézfogások
és vallomások minden én vagyok
Úgy küld előre múltam mint a fény
hullámaait az állócsillagok

A sors mely engem választott igazság
Már elköteleztek játékaim
ahogy életté-válni már a csírát
elkötelezte az öröm s a kín